

indicasse, cum dixit δέδοικα. Porro quod ait πάν-
τες λέγεται, tritum notat proverbium, δειλός ο Πλού-
τος, timidus Plutus, quo per metonymiam Plutus
diuites significat, qui perpetuò metuunt frumen-
tis in agro, mercibus in mari. Rursum qui sibi sem-
per timent à furibus, calumniatoribus, hostibus,
quibus omnia circumspiciunt sunt & dicenda &
facienda, cum pauperes interim harum omnium
rerum securi in utramque dormiant aurem. Ari-
stophanes sine metonymia Plutum hinc capit. Ver-
rum est quod vulgò dici solet, Plutus est timidis-
simus, vel res timidissima: nam δειλότατον genere
neutro eo modo dixit, quo Vergilius, Triste lu-
pus stabulis.

Σχόλια. Δειλότατον εἶδ' ὀπλιῆτος.] λέγεται πρὸς τὴν
πλευσίων ὅτι δειλοί, ὅτε τὸ ἀγωνιᾶν πρὸς τῶν χρημάτων.
ἀνιτίτεται ἕως εὐεπίδ' ἰω. ἀκείνος γὰρ φησι. δειλὸν
δ' ὁ πλεῖστος καὶ φιλόψυχον κἀκόν. ἀναφέρεται δὲ ὅτι
δεὸν ἢ τῶν χειρῶν κατηγορία. Τοιχωρύχος.] πρὸς
πολλὰ ποιοῦντων πλὴν ἀσφάλειαν οἱ πλεῖστοι, καὶ τις

A τῶν κωμικῶν φησι. τίποτ' ἔστ' ἡλωρὸν ἀντιβολῶ τὸ χρυ-
σίον. δέδοικ' ὅτις εὐεπιδόμων ὑπὸ πάντων αἰεὶ. οἱ γὰρ εὐ-
ποροὶ τῶν φόβῳ μὴ ληφθῶναι τὰ χρημάτα, δειλότεροι
γίνονται. τὸ ἐπ' ἐκείνων οὐ μετῆνεκεν ὅτι τ' πλεῖτον.

GERARDVS. Ημισα,] minimè sum timi-
dus. δειλάλλε, hoc nomine, id est, timoris me infi-
mulauit. εἰς πλὴν οἰκίαν, subiunge participio εἰσδύς.
ἀπαξάπαντα, omnia loca in quibus abdita erant
pecuniarum, thesaurum. Non enim satis est domum
subiisse, nisi in captas & scrinia penetres, κειμη-
λιάρχιονque expiles. εἶτα, deinde, postea quàm
sensit se non posse in res pretiosiores manus rapa-
ces iniicere. νῦν, nunc quoniam timidus non es.
φρόνοιαν, prospicientiam quæ mihi à natura inest;
caueò enim quàm possum diligentissimè ne in per-
ditorum hominum manus deueniam. γῆν, indefi-
nitum β coniunctiu, à γίγνομαι.

B BISETVS. Εἰσδύς] ταῦτα οὕτω συντάσσεται εἰς-
δύς γὰρ ποτε εἰς πλὴν οἰκίαν, ἐκ ἔχεν οὐδὲν λαθεῖν.
ἀλλ' ὑπερβατόν.

Εὐεπὸν ἀπαξάπαντα κατὰ κλεισμύρα.
Εἶτ' ὠνέμασέ μου πλὴν φρόνοιαν, δει-
λίαν.

Χρ. Μὴ νῦν μελέτω σοι μηδέν ὡς ἐὰν γῆν,
Ἀνὴρ φροῦτος αὐτὸς εἰς τὰ παρὰ γῆρατα,
Βλέποντ' ἄπο δείξω σ' ὄξυταρον τὰ Λυγκέως.
Πλ. Πῶς οὐδ' δεινήσῃ τῆτο δρᾶσται, θνητὸς ὢν;
Χρ. Ἐγὼ πν' ἀγαθὴν ἐλπίδ', εἰς ὧν εἶπέ μοι
Ο Φοῖβε φ' αὐτὸς, πυθμῶν σείσας δάφνιν.
Πλ. Κακείνῳ οὐδ' ξυνοῖδε ταῦτα; Χρ. Φήμ'
ἐγώ.
Πλ. Ορεῖται. Χρ. Μὴ φρόνηζέε μηδέν, ὦ ἀγαθὲ.
Εγὼ γὰρ οὐ τῶν ἰσθι, καὶ αὐτὸ δέ μ' ἄπο θανείν,

Propterea, quòd occlusa repperisset omnia.
Exinde meam fur ille prouidentiam
Interpretatus est falsò formidinem.

CH. Nihil prorsum cura sit tibi iam. Nam si ego
Promptum & paratum te hac in re cognouero,
Faxo, ut videas acutius vel Lynceo.

PL. Qui tu hoc perficere possis, qui mortalis es?

CH. Bonam spem concepi ex iis, quæ modò mihi
Phæbus respondit, laurum excutiens Pythicam.

PL. Etiam ille horum tecum conscius est? CH. Ita
loquor.

PL. Videte. CH. Ne sis sollicitus. Ego enim, ut
Istuc scias, vel capitis mei periculo (probè

Σχόλια. Απαξάπαντα.] ἀντὶ τῆς τέλει. τὸ ἕξῃς,
εἶτα εὐρὰν ἀπαξάπαντα κατὰ κλεισμύρα. Ἀνὴρ φρο-
ουτος.] ἐὰν φροθυμῆθης καλῶς μετελθεῖν ταῦτα τὰ
παράματτα, ὡς τοῖς μὲν δικαίοις σωεῖν αὐτοῖς δὲ πονη-
ροῖς μηδ' αὐτῶς.

GERARDVS. Εἰς τὰ παράματτα,] in facta: si
facere vis ex animo quod facturum te illic prædi-
xisti. Rogatus à me antea φέρε, τί οὐδ' εἰ πάλιν ἀνα-
βλέψαις, ὡς περὶ φροῦτος ἀν' ἡδὴ τῆς πονηρίας;
Respondisti, φήμ' ἐγώ. Amplius roganti mihi, ὡς
τῆς δικαίας δ' ἀν βασιλοῖς; Dixisti asseuerantissimè,
πάνυ μὲν οὐ. Si illa ergo facere stat sententia, de
tollenda cæcitate tua nihil dubites.

Σχόλια. Ὁξύτερον τῆς Λυγκέως.] λυγκεύς ὡς αὐτὸς
ἐν δαναΐσι φησὶν, ὑπὸς Αἰγυπτιῶν. ἐρῶ μὲν δ' ἐκεῖ τὰ πρὸς
αὐτὰ. ἐπεὶ δοκεῖ παρ' ἰσοπέδιαν λήγειν. ποσῶτον ἢ ὄξυ-
πέσας τὸν ἰσθι, ὡς καὶ δὲ ἐλάττης ἰδ' εἰν κάσσορα δολοφονή-
σαντα τὸν ἀδελφόν, ὡς φησι Πίνδαρος. Ἀπολλώνιος δὲ φη-
σι πρὸς αὐτὸν ἐν τοῖς Ἀργοναυτικαῖς, εἰς τεόν γε πέλας κλέος
αἰεὶρα κῆνον Ρηιδίως καὶ ἔρθεν ὑπὸ χθονὸς αὐγάζεσθαι.
γεγονάσῃ τῆς Λυγκέως δ' ἀφοροῖ, εἰς παῖς Αἰγυπτιῶν. Ἐλ-
λος Ἀφαρέως παῖς ὁ Λάκων, λέγεται Λυγκεύς. Ἐ μέμνη-
ται Ἐθώκετος ἐν τῷ εἰς Διοσκουρίδους ὕμνῳ.

Τῷ μὲν ἀναρπάζαντε δ' ὡς φέρεται Διὸς υἱός.
Δοικῆς Λευκίπποιο κόρας. δ' οἶός δ' ἄρα τῶν
Ἐστυμῶν εἰδὼκον ἀδελφῶν Ἐφαρήος
Ταμῶν μελλογάμῳ Λυγκεύς καὶ ὁ καρτερὸς Ἰδίας. ὅς
ἐλέγετο εἶν' ἄπαν ὄξυδερμῆσας ὡς καὶ τὰ ὑπὸ γλῶσ-
σῶν. οὕτω μὲν μυθολογοῦσι. πρὸς τὸ πειθεῖν τὸν λόγου

ὁπινεῖν, ὅτι πρῶτος δὲ εὐρε μέταλλα χρυσοῦ καὶ σι-
δήρεος ἔστ' ἄλλων. ἐν τῇ μετὰλλουσει λύχνος μετὰ φέ-
ρων ὑπὸ πλὴν γλῶσσης μὲν κατέλιπεν ἐκείσε. αὐτὸς δὲ
ἀνέφερε τὸν χαλκόν ἔτ' σίδηρον καὶ τὰ λοιπὰ. ἔλεγον ἔν
οἱ ἀνθρώποι, ὅτι Λυγκεύς καὶ τὰ ὑπὸ γλῶσσης. Ἐ κατὰ
δωρῶν, ἀργύριον μετὰ φέρεται.

GERARDVS. Λυγκέως,] Lynceus vir fuit
quem auri, argenti, æris, aliorumque metallorum
fodinas in visceribus terræ abstrusas, exquisiuisse
ferunt. Vnde poeticum illud, & fabulosum figmē-
tum, Lynceum aded perspicaci oculorū acie fuisse,
ut visu terram penetraret, quæque apud inferos es-
sent peruideret. οὐ. transitio est: fieri posse credit,
quæ fiat autem non intelligit. δεινήσει. Atticum fu-
turum pro δεινήσει. θνητὸς ὢν. Exæcato oculos re-
stituere planè diuinum est, virèsq; omnes exce-
dit humanas. Quare intempestiua non est percon-
tatio. ἐξῶν. Attica constructio, pro ἐξ ἐκείνων ἀ εἶπέ
μοι. αὐτὸς, emphasim habet. Quis enim Apollini
ipfi non credat?

Σχόλια. Πυθμῶν σείσας δάφνιν.] φασὶν ὡς πλη-
στόν τῶν τριπόδος δάφνη ἰσάτο ἡ Πυθία ἡνία ἐρη-
σμῶδαι εἶσειν.

GERARDVS. Πυθμῶν σείσας δάφνιν, dum
Pythicam excuteret laurum, id est, dum oraculum
redderet. Latona à Ioue cōpressa Apollinem pepe-
rit & Dianam. Quod ubi Iuno Iouis vxor refciuit,
Latonam persequitur, ut matrem cum liberis pes-
simè perdat. Latona Iunonis iram fugiens, partum